

KAMPEN

Klubbtidning för SOK Viljan
Oskarshamn

Nummer 1
2006

INTERNATIONELLA KAMPEN

**REDAKTIONEN PÅ PLATS
I DANMARK, FRANKRIKE**

och Misterhult!

Skidorientering på fina spår för en vecka sedan och idag (1/4) OL-upptakt med mycket folk. Några av oss sprang en orienteringsbana innan. Och helt snöfritt var det ju inte men rätt dåligt skidföre. Sprang en bit på ett av Jan-Eriks för skidorienteringen särskilt uppkörda skoterspår och där var det nog barmark ca ¼ av sträckan. För en vecka sedan var det inte en bar fläck. Skönt att snön smälter tycker jag som orienterar mer än jag åker skidor. 11 grader varmt i Oskarshamn igår var visst varmast i Sverige, enligt min mamma, som brukar hålla reda på sådant. De (i Borlänge) har haft mindre snö än oss hela vintern men nu har det snöat massor så där fortsätter nog vintern ett tag till.

Men för skidåkarna i södra Sverige har det varit en fantastisk vinter. Den bästa sedan i början av 60-talet. 17 Viljaner tog chansen och åkte Vasaloppet eller Öppet spår. Och inte nog med det. Det har även arrangerats DM 50 km skidor i Misterhult för första gången sedan 1987. Hur det gick på dessa lopp kan Du läsa i Stefan B:s reportage i Kampen.

Och skidorienteringen för första gången på ca 25 år i Oskarshamnstrakten lockade 24 åkare som fick välja på två banor. Våge har refererat från detta.

Lite orientering har vi ändå hunnit med. Första helgen i mars var det dags för de traditionsenliga Åhus-tävlingarna. I år med snö men inte mer än att det gick att springa. Givetvis har Kampen reportage

från Åhus.

Dessutom har några tjejer sprungit Spring Cup i Danmark. Snö där också men mindre än i Oskarshamn.

I Frankrike där samma tjejer var på träningsläger var det dock snöfritt. Läs Jossans reportage om detta liksom senaste nytt i Love search.

Ronnebykonferensen gick i år för andra året. Den verkar ha varit väldigt trevlig när de väl kom ner. Mer om hur de kom ner och hur det var i Ronneby kan du läsa i Marias reportage.

Kommande orienteringsarrangemang som Viljaner ska ha kan Du också läsa om. Det gäller höstens tävlingar, Smålandskavlen 2007 och SM

2009. Allt detta har Roland skrivit om liksom ledaren och...

Missa inte heller världspremiären för SOKtokO, det nya kluriga spelet, speciellt framtaget för orienterare.

Det och mycket mer kan du läsa om i detta nummer av Kampen. Nästa nummer kommer i juni. Skriv gärna något till dess. Manusstopp blir **söndagen den 28/5.**

Ha det bra hoppas
F. Knut

Redaktörens sida

Inledningsvis vill jag tacka för förtroendet att leda klubben ytterligare ett år. Det är för mig en stor utmaning samtidigt som jag vet att vi tillsammans kommer att gå vidare med att i vardagen utveckla verksamheten samtidigt som vi med stor ödmjukhet, energi och tillförsikt tar oss an de kommande stora utmaningarna Smålandskavlen och SM 2009.

LEDAREN

Vill också passa på att tacka för uppvaktningen på min 60-årsdag. Gubben börjar att inta en respektabel ålder. Det man främst märker är att tiden går fortare ju äldre man blir. Vissa säger att detta bara är en myt, men jag tycker det är enkelt att bevisa att det är så. För drygt 30 år sedan så sprang jag milen på ca 35 – 40 min. Idag går tiden så fort att klockan hinner upp till ca 55 min innan milen är klar. Så det så!

Vilken härlig vinter! Tack vare vår spårmästare Jan-Erik som preparerat perfekta skidspår från nyåret fram till sista dagarna i mars så har vi kunnat åka skidor som saknar motstycke i mannaminne. Vart tog växthuseffekten vägen? Toppen var att få återuppliva minnen från tiden när det kördes skidororientering. Det var en fröjd att se de "gamle" vädra sina kartfodral med stativ och inbyggd kompass och komma till start vid "tävlingen" runt spårssystemet vid stugan. Då kändes det som tiden stått stilla.

Vi har under vintern genomfört vår traditionella (Kan man säga så efter två år?) planeringsträff i Ronneby. Ett bra

grepp var att lägga den samtidigt med Ålem och därmed fylla en buss. Trots snöstorm så kom vi på plats bara en timma försenade. Det blev utmärkta

diskussioner om positivt och sådant som vi bör/kan utveckla i vår verksamhet. Vi fick också en bra bild av hur andra klubbar arbetar via föredrag och frågestund med Ronneby OK. Allt är nu

dokumenterat i minnesanteckningar som ska ligga till grund för styrelsen och kommittéernas diskussioner vid verksamhetsplanering under detta år.

Under den närmaste tiden så jobbar vi med tre projekt utöver den "vardagliga" klubbverksamheten. Projektet "Handslaget" är inne i ett slutskede och där jobbar just nu Jan-Erik och undertecknad på kansliet med att sammanställa utbildningspaket för Norra skolan, Rödsle skolan och Kikebo skolan. Varje skola får ett anpassat paket för grundutbildning i orientering kopplat till Skogsäventyret. Eleverna kommer att bli såväl "Skogsexperter" som "Hitta rätt experter" Skolorna får tre kartor i olika skalor med inlagda OL-övningar. En karta över själva skolgården, en över skolgård + omgivande områden ca 500 m från skolan samt en Närkarta där det finns tillämpade "riktiga" orienteringsbanor på ca 2,5 km.

De andra två projekten är Smålandskavlen med inledande tävlingspaket till hösten samt SM 2009. Mer om dessa på annan plats i tidningen.

Som vanligt, heja när ni springer om i skogen

Roland

ÅRSMÖTE

SOK Viljans årsmöte den 7 mars avslutar klubbens 62:a verksamhetsår. Klubbens ordförande Roland Nilsson pekade i sitt inledningsanförande på de negativa effekterna av stormen Gudrun som minskat orienteringsverksamheten. Vidare de positiva effekterna av den innevarande snörika vintern som givit skidsporten ett uppsving. Roland tackade medlemmarna för värdefulla insatser i klubbarbetet under året med bl a de lyckade tävlingarna i augusti. Nu väntar några hektiska år för Viljan med tre tävlingar i månadsskiftet september/oktober 2006, Smålandskavlen 2007 och slutligen en SM-tävling 2009.

Göran Svensson II ledde årsmötet som genomfördes smidigt utan några omröstningar eller långa diskussioner. Roland Nilsson omvaldes som ordförande och Jerry Svensson som sekreterare. Eva Lord valdes som ny kassör efter Ann-Katrin Pettersson som innehaft posten i många år.

Viljans styrelse har därmed följande sammansättning:

ordförande Roland Nilsson
vice ordförande Stefan Carlsson
sekreterare Jerry Svensson
kassör Eva Lord
repr OL-sektionen Göran Svensson 1
repr skidsektionen Stefan Bergh
repr ungdomskommittén Stefan Olheden
ledamot Anna Svensson
suppleant Jan Andersson
suppleant Jonas Bergfors

Till OL-sektion valdes:

Göran Svensson 1 (sammankallande)
Lennart Knutsson
Erik Lennartsson
John Sjöäter
Thord Hultberg

Skidsektion:

Stefan Bergh (sammankallande)
Håkan Svensson
Jan Johansson
Ulf Fransson
Tonney Gunnarsson

Ungdomskommitté:

Stefan Olheden (sammankallande)
Agneta Karlsson
Anna-Li Jonsson
Stina Lord
Jonas Bergfors
Marie Larsson

Mötet avslutades med blomsteravtackning av följande funktionärer i klubben: Ann-Katrin Pettersson, Ida Svensson, Örjan Laneborg, Anders Persson, Conny Karlsson, Melker Pettersson och Manfred Olejnik.

Göran Svensson II var mötesordförande.

*Eva Lord valdes till
ny kassör på
årsmötet.*

VASALOPPET 2006

Äntligen var det då dags att ge sig iväg fredag morgon kl. 07.30 för att på söndag delta i Vasaloppet. Vi var tre vältränade förväntansfulla gubbar som gav oss iväg tillsammans i Berras fina bil, fullpackad med vallor, skidor och träningskläder. Förutsättningarna för årets vasalopp kunde ju knappast ha varit bättre för oss med alla de skidmil vi fått i bl.a Viljans välpreparerade skidspår. Säkert hade vi alla tre minst 75 mil vardera på riktiga skidor och lägg därtill minst lika mycket på rullskidor. Visst, vi försöker som vanligt mörka och påstår oss bara kört ca 30 mil, men vi har koll och får ständiga rapporter att bilarna mer eller mindre stått parkerade permanent vid Viljans stuga, helger som kvällar och även vardagar. Att det skulle bli kanonföre förstod vi ju också då vi fått höra om kanonföret under öppet spår samt följt väderleksrapporterna.

Resan upp gick bra och medhavd fika smakade utmärkt. I närheten av Hällefors fick vi panikbromsa för ett vildsvin. Jo, det var verkligen stort och det skulle inte vara särskilt roligt att möta ett sådant odjur på kvällen i pannlampans sken i viljanspåret.

Vi käkade pasta i Vansbro och vid 16-tiden anlände vi till skolan i Lima där vi skulle bo tre nätter. Ragnheden började genast vispa ihop någon sorts ävja, som han sedan hällde i sig medan Bertil och jag mer höll oss till snabbare kolhydrater i form av varsin öl och ett paket russin. Natten mot lördagen sov vi gott alla tre och de snarkvarningar jag fått från tidigare vasaloppsnätter var överdrivna!

Lördagen började med en stabil frukost och därefter iväg till Sälen och hämta nummerlapparna. Det var fint vinterväder, ca. -15 och ymnigt snöfall som enligt rapporterna skulle upphöra på eftermiddagen. Förutom att hämta nummerlapparna besökte vi naturligtvis vallatältet där alla vallafabrikanter tipsade oss vilken valla vi borde köpa och valla skidorna med inför morgondagens äventyr. Men med den fina vintern bakom oss och mångårig erfarenhet så lyckades dom inte lura på oss någon ytterligare valla den här gången. Det kan ju inte vara lustigare att åka skidor i Dalarna än hemma resonerade vi.

Väl återkomna till Lima började den slutliga vallningen för den hade ju startat redan på hemmafronten med glidpreparering och underlagsfäste.

Christer som är lite mer modern vallade med Tokos sprayburkar vilket visade sig inte sämre än Berras och min Swix blåVR40. Vi provade därefter skidorna under eftermiddagen i Torgås spår som till bredden var fyllda med nysnö och efter komplettering av ytterligare något lager var vi nöjda. Därefter gällde bara vila och äta resten av den dagen. En himla skön känsla faktiskt när alla förberedelser är klara, för Vasaloppet började ju egentligen redan i slutet av mars förra året då vi anmälde oss.

Söndag morgon 03.15 hade vi ställt in väckarklockorna men ingen behövde ringa för vi var naturligtvis vakna innan och skall sanningen fram så hade ingen av oss sovit en enda timme. Här räcker det tydligen inte med rutin och bra sängplatser.

Det första man upptäcker när man tittar

ut mot gatlamporna, är kraftig blåst och snöfall. Jo, visst blir man lite fundersam och vi förstår att denna söndag kommer att bli ganska jobbig.

Efter en stadig frukost 03.30 tillsammans med ca 70 andra väldigt tystlåtna och sammanbitna vasaloppsåkare åker vi 04.30 till startplatsen. Väl framkomna börjar funderingarna om vi verkligen skall ge oss ut i denna kyla (- 14 och stark nordlig vind) och köa för att först kl. 06.00 bli insläppta i resp. startfälla. Men kl. 05.00 står vi och köar nästan längst fram precis som tidigare år. Någon ung tjej bredvid säger att Vasaloppet även är VM i köande och mycket sanning ligger i det.

Kl. 06.20 är vi tillbaka i bilen efter vi

placerat ut våra skidor strategiskt i respektive led och naturligtvis besökt de mysiga toaletterna. I bilen är Berra och jag helt överens om att detta 25:e vasalopp för Berra och mitt elfte är det sista medan Christer skall åka ytterligare 2 för att komma upp i 20. Christer och Berra har dessutom kört dessa i följd medan jag redan började mitt deltagande 1972 som 21-åring och sedan lite då och då deltagit. Jag är i alla fall den enda av oss tre som kört med träskidor.

Efter ett tag i bilen utbryter lite panik, Berras nummerlapp är försvunnen och förmodligen ligger den på någon av toaletterna. Han rusar ut men efter ett tags grävande i alla fickor och dylikt får han fatt i den. Hade visst snott in sig mellan vindkalsongerna och skosnörena men nu är dagen räddad!

En halvtimme innan start beger vi oss till startplatsen. Jag joggar bort mot åttonde led och där lyckas jag träffa Daniel (sonen) som också håller på och värmer upp inför sitt 1:a "riktiga" Vasalopp. Han verkar vid gott mod och vi önskar varandra en trevlig dag.

Varje gång jag stått där på startplatsen har jag känt samma känsla "tänk att få vara så frisk och hel att jag skall kunna åka

skidor 90 km” om inget oförutsett inträffar under loppet. Visst är det guldbonus.

Starten blir väldigt odramatisk för plötsligt säger speakern ”nu har kl. just passerat 08.00 och där går starten”.

Väl framme vid vägövergången börjar det stocka sig och vi står ett litet tag helt stilla men vi är alla tre efter loppet överens om att skidandet uppför backen gick väldigt bra och utom några som helst problem. Det känns väldigt stort att stå där mitt i backen och blicka uppåt och få vara en del av denna väldiga slingrande orm på väg mot Mora. Och där dyker 1:a skylten upp mitt i backen, ”Mora 88”, och fortsättningsvis missar jag ingen ytterligare (måste missat Mora 89).

Vädret blir bättre och det slutar snöa redan uppe efter första backen och spåren är helt ok men glidet ganska dåligt. Man tycker ju alltid alla andra har bättre glid men det är ju mest dom som glider förbi man iakttar och avundas. Dom som har sämre eller lika glid är ju ofta bakom i spåret.

Visst har vi en kämpig dag men vi anländer allteftersom till Smågan, Mångsbodarna, Risberg, Evertsberg, Oxberg, Hökberg, Eldris och passerar genom Moraparken och strax därefter är man på upploppet och där framme ser man den välkända banderollen med de bevingade orden. Äntligen kan man börja le igen för nu först känner man sig riktig säker på att orka ända fram.

Nästan alla deltagare var under loppet överens om att just idag var det inte särskilt roligt att åka skidor men som vanligt är stämningen i duschen betydligt

muntrare än i spåret.

Berra, Christer och jag anländer alla inom samma timme, 7-8 timmar efter start till målet och visst lite missnöjda med tiden men frampå kvällen är vi ändå väldigt glada och det börjar redan låta som den enda som står fast vid orden i bilen innan start är Christer.

Efter jag duschat ringer jag hem till frugan och frågar var Daniel är. Jo, nu för tiden följer släkten oss via sms och datorskärmar. Anita svarar att han passerade Hökberg 15.09 och beräknas komma till Mora 17.00. Ok, ring mej när han kommer till Eldris så jag kan heja på honom och gratia honom. Hon gör så när han anländer till Eldris och nu beräknas han anlända till Mora 17.03. Härligt tycker jag och beger mig till målområdet och rätt som det är dyker han upp där på upploppet i sin blåa volvomössa, glad och lycklig. Han går i mål 16.58 så där klarade inte datorprogrammet riktigt av att kunna bedöma sluttiden!! Kanske beror det på programmeraren eller är det människan som ännu inte helt lärt sig att styras av tekniken?

Daniels kommentar direkt efter loppet var ”Du kan inte ana hur många gånger jag tänkt bryta men tänkt, om jag bryter mitt första ”riktiga” Vasalopp kommer jag förmodligen aldrig att starta igen – men förresten det skall jag inte göra ändå”.

Pratade med honom en vecka efter loppet och då hade han redan börjat svikta på beslutet, för visst det är något speciellt med detta lopp om man gillar åka skidor.

Övriga upplevelser och hörda fraser.
Himla roligt och imponerande att Mille gjort comeback i Vasaloppsspåret.
Att Pecka (Per-Åke Persson) efter sitt 34:e lopp spontant säger: Vilken lycka att gå i mål och själv för första gången på 10 år kunna böja sig och själv ta av sig skidorna! (Pecka fick en ny höftled inopererad för ett par år sedan).
Hur imponerad blev jag inte av Berra då han i bilen innan Vasaloppstarten slänger upp båda fötterna på instrumentbrädan och tar på sig pjäxorna. Hade jag försökt detta akrobatnummer hade det inte blivit något vasalopp för mig.
Att ända sedan juldagarna kunnat åka skidor i Viljans spår, vilket fantastiskt bra jobb du utför Jan-Erik och det gäller även helgerna då du också lagt åtskilliga timmar på spåren.
Bra jobbat av oss också som arbetat med det som ligger under snön och skapat förutsättningen för snöskoterns

framfart och enligt Stefan så är mer flis bokad.

Så roligt att se att så många "vanliga människor" hittat sina skidor och begett sig ut i Viljans skidspår. Ni är så snälla och verkligen gör allt för att kasta er "ur spår" när ni hör oss kommande flåsande, men Ni, ni behöver inte ha så bråttom åt sidan för vi gillar verkligen att ni åker skidor och vi har all tid i världen att bromsa in. Tack för omtanken!

Har under hela snösäsongen inte sett ett enda trampspår eller ridspår i Viljans skidspår och detta är ju verkligen bra när man hör och läser hur det förhåller sig på många ställen. Detta måste vi vara rädda om.

Nu önskar jag att snön försvunnit när ni läser detta så ni orienterare har kommit igång med er favoritdisciplin och förberedelser för bl.a 10-mila.

Håkan S

HÖRT I VILJAN

Roliga citat som jag hört genom åren

Pannatten -04: På väg till andra kontrollen sprang jag bort mej totalt (det var min första nattävling och dessutom första gången jag sprang D16). När jag frågade en kille om hjälp fick jag det här svaret: "Vi är vid den här sänkan, uppe på den". Innan dess hade jag ingen aning om att man kunde vara uppe på en sänka...

USM -04: Jag hade på mej min Smålandströja när två killar sa: "Kommer du från Småland?! Du är ju inte liten precis!"

Skånemixen -06: När jag stod vid starten hörde jag någon som frågade en gubbe om han hade tömt sin pinne, han svarade "Nej, det är bara för mesar". Så då vill jag tillägga att jag minsann inte är någon mes, jag glömde nämligen att tömma min pinne på sprint-DM förra året.

Anna-Li

HÖSTENS TÄVLINGAR OCH SMÅLANDSKAVLEN

Just nu är vi igång med en intensiv planering av höstens tre-dagars tävling. De ingår som en test av vår organisation inför finalen "Smålandskavlen" till hösten 2007.

Vi arbetar i projektform då vi har ett tydligt mål samt ett tydligt avslut.

Vi har bildat sex arbetsgrupper (Kommittéer). Info/Media leds av Göran Svenson1 och ansvarar för all extern information i form av hemsida, trycksaker samt media. Sekretariat/Data handhar allt datastöd och speakerverksamhet.

Leds för närvarande av projektledaren men där hoppas vi på en avlösning så småningom. Tävlning under Lennart Kalén, svarar för allt som rör kartor och banläggning samt kontakter med markägare och viltfrågor. Service leds av Mariann Henriksen och har hand om lokaler, förläggning, service och tolkservice. Marknad under Åsa Bergfors tar hand om sponsorer, ceremonier, priser och vip. Arena gruppen tar hand om uppbyggnad av arenan, parkering, vägvisning sanitet, sjukvård start, växel och mål, el mm. Den leds av Stefan Carlsson. Samordningen sker genom projektledningen som leds av Roland med Åsa som biträdande. Här finns också företrädarna för de sex arbetsgrupperna samt kassören Eva Lord som ansvarar för ekonomin och Stefan Bergh som är personalansvarig. Låter kanske lite byråkratiskt men det är en omfattande verksamhet som ska genomföras och huvudsyftet är att dela

Oskarshamn 27-28/10 2007

på ansvar och arbetsuppgifter.

Under vintern har vi haft inledande kontakter med kommunalrådet Peter Wretlund och fritidschefen Christer Holmgren. Vi har fått stor förståelse för våra kommande arrangemang och kommunen ser mycket positivt på den marknadsföring som vi ger kommunen. Detta innebär att vi kommer att få ett mycket positivt stöd när det gäller lokaler mm. Sponsorer är viktiga och här pågår arbetet och vi har redan avtal med några huvudsponsorer. Arenan kommer att byggas upp vid Elajohallen vid Ernemar och där har vi också mötts av mycket positivt stöd för våra tankar. Upphandling av kartproduktionen är klar och det betyder att Gunnarsö och terrängen ned till Sörvik med viss nyritning men i huvudsak revidering kommer att ske under kommande vinter, vår. Speakrar är redan avtalade inför Smålandskavlen och det blir samma par

som i Nybro, Ola Gustavsson Aneby och Eva-Lena Frick, Borensberg.

Är då allt frid och fröjd – nja vi hade väl hoppats på bättre gensvar till personalansvarig när det gäller medhjälpare i de olika funktionerna. Vi hade ett upprop i senaste numret av Kampen, men som sagt, gensvaret

kunde ha varit bättre. Vi tar nya tag och har just fått medlemsmatrikeln utskrivnen som underlag för nya kontakter. Så bered dig på ett telefonsamtal om du inte förekommer det med en kontakt till Stefan Bergh.

Roland

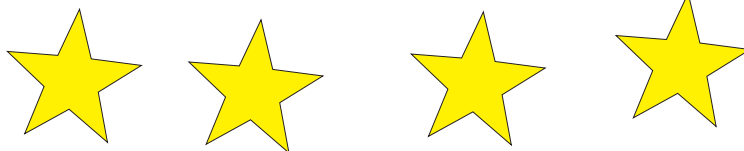
Tävlingarna i höst.

Som jag tidigare berättat så har vi möjlighet att träna och testa vår tävlingsorganisation vid våra tre tävlingar i månadsskiftet september – oktober.

Vi planerar att bygga upp arenan vid klubbstugan. Det som talar mot detta är utrymme för parkering men det avser vi lösa genom att låna ett gärde i Hycklinge varför deltagarna får gå ca 800 m till stugan. Vi startar på fredagskvällen med att Smålands ungdomar med ledare samlas för ett avslutningsläger för ungdoms cupen Vetlanda Team Sportia Cup. De kommer att förläggas på en skola. Kl. 21.00 går sedan starten för nattävlingen där vi förutom ungdomsklasserna har fyra öppna klasser. På lördagen fortsätter ungdoms cupen med sin avslutande tävling med start kl. 13.00. Samtidigt har vi en distriktstävling med sedvanlig klassindelning i tio års intervaller. På

kvällen blir det aktiviteter och prisutdelning för ungdomarna samtidigt som ledarna har en ledarträff. På söndagen kör vi vår sOLkuststafett med start 09.30 och med samma concept som vi testade vid förra sommarens tävling i augusti som blev lite av en succé. Det innebär att lagen består av två löpare som springer vardera två till tre sträckor beroende på klass. Vi räknar med ca 800 startande totalt och i kombination med lite inkomster från övernattningar och måltider så räknar vi med ett bra överskott till klubbkassan. Tävlingskartan blir Flathults bladets som Arne Edgren håller på att revidera. Banläggare är Leif Carlsson, Jonas Bergfors och Tony Lövdahl. Som du förstår så kommer det att finnas bra möjligheter att jobba in organisationen till Smålandskavlen så vi bara har att växla upp funktionerna med fler medhjälpare.

Roland

SM I ORIENTERING 2009 I ÖSTRA SMÅLAND

Orienteringsklubbarna i Vimmerby, Mariannelund, Hultsfred, Målilla och Oskarshamn har tilldelats huvuddelen av SM tävlingarna 2009. Vår ansökan har successivt vuxit fram och bygger på följande bakgrund och koncept som var grunden i vår ansökan.

Bakgrund

1962 genomfördes Natt-SM i Vimmerby och 1975 Dag-SM, Natt-SM och Budkavle-SM i Hultsfreds kommun. Mot den bakgrunden är det mer än hög tid att klubbarna i Östra Småland inbjuder våra orienteringsvänner i landet till vår erkänt förstklassiga terräng för att hos oss göra upp om SM medaljer 2009. Vi var också sökande till O-ringen 2002, men detta arrangemang föll på att SOFT då premierade Västergötland på grund av att hela tävlingen hölls samman i Karlsborg.

Vi är också övertygade om att vår terräng är mycket lämplig för denna typ av tävlingar då vi kan erbjuda omväxling i form av stark till småkuperad och mycket detaljrik terräng med omväxlande underlag från lättlöpta berghällar till "vresig" vildmark.

Erfarenheter av större arrangemang är god mot bakgrund av att huvuddelen av klubbarna har arrangerat Smålandskavlen m.fl. stora tävlingar. Vi har tillgång till bra banläggare och goda kartritare i området.

Vision

2009 är det år då IT tekniken har medfört ett starkt uppsving för orienteringen där åskådare på arenan via mobiltelefoner och datorer kompletterad med storbild samt vid några tillfällen också verkligen kan se den nya generations orienterare göra upp om årets SM-medaljer.

Sekundkampen är för den fulltaliga publiken både nära och tydlig.

Några års utvecklande och stimulerande samarbete mellan arrangörsklubbarna har utvecklat och stärkt klubbarnas verksamhet. Det är speciellt glädjande att många män och kvinnor i åldern 20 till 40 år tagit ett stort ansvar för den största orienteringsfesten i vår del av landet någonsin.

Sportsligt är tävlingarna en stor succé då de tävlande är lyriska över den fantastiska terrängen och de varierande tekniska problem som de ställts inför där de olika tävlingarnas särart tydligt har åskådliggjorts.

Via väl utvecklat samarbete med regionen, kommuner och näringsliv är tävlingarna även en ekonomisk framgång. Detta skapar en plattform för orienteringens framtid i Kalmar län som profilerar sig som Sveriges svar på California – och då är det inte bara vädret som avses.

Vårt koncept

En viktig del av vårt koncept är att skapa mål för våra många lovande ungdomar samt att skapa gemensamma mål för vår "nya generation" orienterare att samlas kring och lyfta fram orienteringen i vår del av landet.

Vi föreslår att medeldistans och stafett går i september och Natt-SM i oktober kombinerat med Smålandskavlen. Konceptet blir:

Fredag	Kval Medeldistans	
Lördag	Final Medeldistans	
Söndag	Stafett	
Fredag	Natt-SM	(I anslutning till Smålandskavlen)

Slutlig plats för de olika deltävlingarna väljs när tävlingsområdena är helt analyserade avseende terräng och arena i samråd med SmOF.

Vårt koncept innebär också att Natt-SM genomförs med "parstart" och slingor enligt årets modell.

Regionens kommuner är positiva till vår ansökan och kommer på olika sätt att stödja våra arrangemang.

Ja så stod det i inledningen till vår ansökan. Som du kanske har läst i pressen så har en planeringsgrupp med representanter från klubbarna bildats och en första pressträff är genomförd. Vi har i klubben utsett Stefan Carlsson och undertecknad som representanter från Viljan. Samtidigt har en kartgrupp bildats där Lennart Kalén och Arne Edgren är våra representanter.

När snön har smält kommer vi att sätta igång arbetet med att utse lämpligt terrängområde med plats för en SM arena. Vi har en liten favoritplats men eftersom alla kontakter med markägare och jakträttsinnehavare inte är klara så behåller vi detta inom gruppen tills vidare. Vi har som planeringsförutsättning att vi ska genomföra medeldistansens kval och final. Men inte heller detta är helt klart.

Roland

REA REA REA

*Än finns platser kvar för er
att hjälpa till på våra
tävlingar,
Cup-avslutningen
& Smålandskavlen*

Som personalansvarig saknar jag många av er kämpaglada medlemmar, men än finns chansen !!!

Så hör av er till undertecknad så skall jag fixa så ni inte missar denna chans, för den lär vara svår att upprepa.

OBS! Tala gärna om vad ni helst vill hjälpa till med...

Stefan Bergh tel 0491-83060

Triangelgatan 6 57241 Oskarshamn

Mailadress stefan.bergh@okg.eon.se

NATURPASSET

I år blir det cykelpass på Flathultskartan och skogspass på Klämnakartan. OBS att Klämna-kartan är avlyst för de som har planer på att springa Smålandskavlen 2007 som ska gå i samma område. Från ca 1/5 kan Du köpa Naturpass på Apoteket, Intersport eller i Viljans stuga.

Motionskommittén

.....

vi gratulerar...

...följande medlemmar som har bemarkelsedag under första halvåret:

80 år Ingvar Grimert 4 mars
75 år Arne Karlsson 6 april
75 år Rune Lord 20 juni
70 år Lena Söderbom 9 april
70 år Gustav Sandén 16 april
70 år Bertil Nilsson 20 april
70 år Göran Gabrielsson 6 maj
60 år Roland Nilsson 13 januari
60 år Anders Rotviker 18 januari
60 år Chatarina Svensson 27 maj
50 år Agneta Karlsson 22 februari
50 år Ingemar Olsson 22 februari
50 år Stefan Olheden 30 mars
50 år Kenneth Borgemo 15 april
50 år Anders Boman 2 juni
40 år Marie Lindström 6 mars
40 år Tonney Gunnarsson 31 mars
30 år Melker Pettersson 8 april
20 år Tobias Gunnarsson 30 januari

...dessutom nyblivna mammorna Ida Svensson och
Charlotte Dillström.

UR SPÅR

Äntligen kom den vita varan i form av snö! Sen fick den ligga kvar också. Inte nog med det - den ligger kvar fortfarande fast vi befinner oss i mitten av mars månad, vilket har inneburit ett Eldorado för oss som älskar att åka skidor. Skidspåren kring Viljans stuga har haft ett frekvent utnyttjande av oskarshamnare på glid. Det har verkligen varit ett stort spann unga som gamla, motionärer som tävlingsåkare. Att vi haft kommunens bästa skidspår kan vi väl tacka Jan-Erik för, de har varit i topptrim oavsett väderlek.

Ja vad har vi då gjort under denna vintersäsong?

Jo tillsammans med Misterhults AIF arrangerade vi Smålands-DM på 5 mil den 29 januari, där vi hade ett startfält på ca 110 st. Detta tyckte vi föll ut så bra så vi kommer att fortsätta att arrangera tävlingar ihop, vi söker en tävling redan nästa år.

Barnens vasalopp kördes på vår Sälen till Mora-slinga vid stugan, som även den passerar vätskekontrollen Evertsborg med blåbärsoppa, dock redan efter 700 meters åkning, men var gör det soppan är lika populär för det. Det var ett 15-tal barn från 6 – 10 år som åkte, och ett flertal av dessa passade även på att ta snöstjärnan och andra märken.

Klubbmästerskapet kördes den 18 februari med ett 35-tal startande, se resultat här i Kampen.

Skidsektionen har inte behövt åka på hjul i vinter...

Tävlingsmässigt har klubben haft framgångar även i år i form av DM-tecken, Jan Johansson tog ett DM-guld på 30 km och ett silver på 5-milen. Utöver det så tog han även ett par ytterligare segrar, så han kan än den alltid alerte Janne. Klubben har också varit representerade ute på tävlingar av de duktiga systrarna Linda och Emma Fransson, sen var de alltid evigt unga damerna Maria R samt Anna S i Fågelfors där de tog framskjutna placeringar. Vi får inte glömma bort Håkan Svensson som verklig fått till det i år när han fått vara frisk för en gång skulloch spelevinken Bertil "Berra" Nilsson som aldrig är den som ger sig.. Vasaloppet & öppet spår fick ju inte i år heller köras utan gubbar från klubben, 9 st var det som ställde upp sig i Berga by denna gråkalla marssöndag (se Håkans artikel), de som däremot tog sig an öppet spår lär enligt ryktet ha fått en härlig färd ner mot Mora, det rörde sig om ett 5-tal åkare från klubben.

Skidsektionen
Stefan

SOK VILJAN SKID-KM 2006-02-18

D 21	6,5 km
1. Maria Rindstig	26:06
2. Josefine Carlsson	32:11
3. Anna Svensson	33:26
4. Lena Lövgren	37:50
5. Marie Larsson	41:13

H 21	13 km	
	Mellantid:	Sluttid:
1. Janne Johansson	23:24	47:28
2. Henrik Olsson	25:21	50:21
3. Erik Lennartsson	25:19	52:00
4. Thord Hultberg	25:42	53:32
5. Erik Holmberg	26:10	53:45
Stefan Lövgvist	31:33	Brutit

H 65	6,5 km
1. Bertil Nilsson	26:44
2. Milton Lövgren	31:54
3. Allan Håkansson	35:32

H 55	6,5 km
1. Jan-Erik Nilsson	26:21
2. Kenneth Masimow	51:02

H 45	13 km	
	Mellantid:	Sluttid:
1. Håkan Svensson	23:19	47:08
2. Christer Ragnheden	25:31	51:26
3. Stefan Bergh	24:37	49:24
4. Kjell-Åke Holmberg	26:49	54:05
5. Jan Svensson	26:44	55:04
Sören Olsson	30:42	Brutit

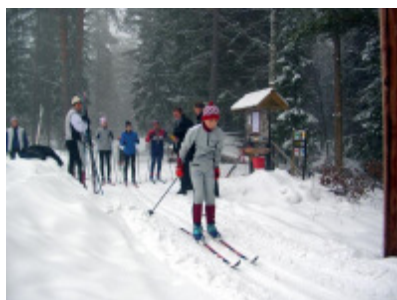
H 40	13 km	
	Mellantid:	Sluttid:
1. Sven Mikkelsen	29:50	59:58

H 35	13 km	
	Mellantid:	Sluttid:
1. Carl-Johan Rydh	22:06	45:06
2. Henrik Erlandsson	22:15	45:17
3. Ulf Rindstig	23:52	48:02
4. Ulf Rydberg	24:41	50:07
5. Våge Rindstig	25:40	52:48
6. Johan Olsson	25:37	53:23
7. Hovard Eriksen	26:46	54:58

H 11-12	2 km
1. Filip Olsson	14:28

D 35	6,5 km
1. Catherine Rindstig	27:10
2. Eva Lord	35:03

D 13-14	2 km
1. Linda Fransson	8:38
2. Emma Fransson	8:40

Klubbmästare.

SKID-O

Skid-o vid klubbstugan ?! hördes på årsmötet.

Ja, varför inte!

Sagt och gjort, ”nya” motionskommittén tog till sig idén och genomförde arrangemanget en solig dag i mars.

Närmare bestämt på våffeldagen den 25:e blev träningstävlingen av. Så efter några våfflor i magen bar det av till klubbstugan för info och vallning. Några hade dammat av sina kartfodral som legat i ide sedan 80-talet och funderade samtidigt på när de användes senast.

I mina noteringar såg jag att det kördes ett natt-race på skidor 10 februari 1987. Det lär vara förra gången ett skid-o arrangemang gick av stapeln i Oskarshamn.

Åter till nutid och fram till starten där Sven och Annika mötte upp med kartor och stämpelbrickor.

NUMMER 1 2006 • SIDAN 18
Individuell start vid skotergaraget och iväg till ”äspa” där första satt, sen vidare norrut mot Gröndal, masten och ladan, för att avsluta vid spårcentralen. Alla 24 deltagare njöt av fina hårda spår och bra banor i härligt soligt vårvinterväder.

Snabbast på den långa 8-kilometersbanan var Uffe R efter hård sekundstrid mot lillebror Våge som dock slarvade med sista stämpeln och diskades. Korta banan mätte 4 km och där drog Mille ifrån de övriga trots idoga geningsförsök av tvåan Sylve.

Vi som deltog bugar och bockar med förhoppningar om ett liknande arrangemang nästa vinter. (blir väl 2025 då va??!)

Våge Rindstig

Tack till Jan-Erik för de nykörda spåren!

Viljans representanter i Smålandslaget vid SSM: John Sjöäter, Jakob Bergsten och David Svenson.

Elitjuniörerna i sina nya tröjor: Kristin, Stina, Anna-Li, Josefine och John. Saknas på bilden gör Frida.

HUR HAR DU DET NUFÖRTIDEN?

Vi hittade den här intervjun med en f.d. Viljan på IFK Lidingös hemsida och bestämde oss för att sno den rätt av. Får man göra så? Vi vet inte säkert men chansar.

Henric Carlsson, tidigare Järila IF OK, har bestämt sig för att byta till IFK Lidingö. Klubbytet är naturligt då Henric sedan i höstas bor på Bosön och dessutom är rumskompis med Petter Haraldsson.

Nedan följer en intervju á la Petter Haraldsson.

Henric är en glad pojke som flyttat till Lidingö försent... han trivs väldigt bra och jobbar om dagarna på NCC där han snart säkert blir chef. Gick gymnasiet på Eksjö's OLG. Har en syster (född 87), en mamma och en pappa.

Du är alltså en glad å snygg 22-åring från Oskarshamn (se bild)?

-Ja, vad ska man säga, tackar tackar!?

Du kommer från en OL-familj?

-Ja, det stämmer.

Är det pappa Steffe som lärt dig alla grunder?

-Ja, han har varit min tränare sen barnsben.

Är det utbudet på damer som fått dig att komma till Huvudstaden?

-Hehe, det kan jag inte förneka...

Men hur ser det ut på den fronten nu då?

-(lång tystnad...) ingen

kommentar... men asså det är ju inte bara tjejer som fått mig att flytta hit.

Vi går vidare, känns som svåra frågor att svara på när man sitter å lilar Tekken 5 på PlayStation 2 samtidigt.

Det är ju allmänt känt att du är en av Sveriges största talanger och att du höjer dig på kavlar och mästerskap, något pappa Steffe lärt dig?

-Jag har väldigt lätt att tända till när jag har press på mig, men visst är det kul att imponera på pappa ;) (uttalas "blink-smiley")

Den viljan har gett både SM-guld i Juniorklass och flera J-landslags uppdrag.

Hur kommer det sig att du valde
Sveriges Roligaste Orienteringsklubb
då?

-Verkar vara skön stämning, bra
löpare, snygga kläder, och sen har ni
ju även Mortan "Torro" Frenelius
som också är lite av en idol.

Lite lösa fakta om Henke:

Namn: Henric Carlsson

Född: 84-05-13

Längd: 1.90

Bredd över axlarna: ca 1 meter ;)

PB höjdhopp: 1.80

PB bänkpress: hmm, vet inte...

love search

Linnea J och Anders (icke orienterare)

Dessa små turturduvor gör att mamma Agneta och pappa Göran får skjutsa på ännu en dotter som lämpligt nog också hittat pojkvän som inte bor på cykelavstånd, i alla fall inte under vintertid, men när snön väl smält så ska hon få ta fram cykeln för då orkar inte mor och far köra mer. Även åldersmässigt har hon gått sin syster väg och hittat sig vad man i våra åldrar kallar äldre pojkvän (3 år och uppåt- äldre än en själv). Anders gick förövrigt i parallellklass med mig, så jag vet att det är en riktigt musikalisk grabb, som är med i ett av Oskarshamns band, kommer tyvärr inte ihåg namnet.

Josefine

KAMPENS UTSÄNDE I DANMARK

Kampens utsände till Danmark fick vara med om en kanonresa. För det som hägrade var de näst intill snöfria markerna. Nu har Sveriges skogar börjat tömmas på snö, men vid tiden för Springcup låg marken vit och tävling efter tävling ställdes in.

Resan tog fart då herr Boman svängde in på elevhemmets uppfart i Eksjö en fredag eftermiddag och vi kunde packa in våra saker för att åka iväg. Vi hade en ganska lång resa framför oss, det visste vi, men vi kunde ju i alla fall lyssna på musik som gör att resan går fortare, tänkte vi. Men icke! Strax hade en bra låt börjat och vi nynnade med och vad händer? Jo, Anders telefon ringer, musiken stängs automatiskt av, han pratar och avslutar till sist sitt samtal, en ny låt kommer. Vi börjar nynna med, men vad händer? Jo, ännu en gång ringer det. Och så fortsatte det. Vårans räddning blev skylten "Godisflyget 3,90 hg. nästa avfart till vänster." Vi svänger in, fyller några påsar och åker vidare, (hoppa över detta du som bara tror man får äta godis på lördagarna) nu har vi ju i alla fall något att smaska på. Men så var det maten, vi skulle ju strax äta och hur ska man kunna hålla sig ifrån att inte äta upp godiset före maten? Det gick ganska bra. Vi blev ju mätta i alla fall.

Så fick vi åka på båten och över till Danmark och till nattens tävling.

Det var ingen förstklassig tävling om man säger så. Samlingsplatsen var två tält, där fick man hålla till tills det var dags att gå iväg till starten, målet var ca. 700

m. längre bort, dit hann jag gå och titta lite innan start eftersom jag gav mig av senare än de två andra töserna. Vid målet fanns en vagn för avläsning och vätska. Mer var det inte.

Nattens lopp visade oss att det var mer krävande än vad man hade trott i snön och att man hade bra fördel av att starta sent. Gynnade mig då som fick göra det. Ett par missar blev det, men för övrigt ganska nöjd med första tävlingens insats. Jag placerade mig på en tredje plats, Frida på 10:e och Kristin 18:e. Man fick själv ta en av alla bussar som transporterade oss till skolan, där det var dusch och resultat. Vi tog oss lite fika innan vi gick och lade oss.

Lördagen, kändes knappt som man hade somnat innan vi skulle upp igen. Ut på fältet, även denna dag startade Frida tidigt, men idag joggade hon bara lite och hoppade av banan, för att vila sina benhinnor, som var ömma, till morgondagens stafett. Jag startade strax efter och Frida och jag kom ihop ute på banan, och trots att hon joggade och tog det lugnt så var hon ändå före mig vid en hel del kontroller, för i orientering gäller det ju även att gå rätt och allt annat än det gjorde jag denna dag. Men Kristin som blev dagens kanon, sprang ett perfekt lopp och blev bästa svenska i klassen endast tre stycken, om det kan ha varit tjeckiskor, framför. Bara en dryg minut efter 1:an.

Vi får inte glömma att denna dag tog även Anders en hedersvärd fjärde plats. Vi firade detta genom att åka och äta delikata pizzor och spagetti med köttfärssås. Och som pricken över i:et

avslutade vi med glass.

Söndagen och sista tävlingen innan hemfärd var stafett. Vi testade på formen och kände oss för bland elitdamerna. Kribba sprang första och sprang på fint, hängde med så gott det gick kom in på en 59:e plats, klart vi inte kan ha Emma Engstrands fart i benen. Frida sprang andra och gjorde ett härligt lopp och plockade upp till 32:a. Jag sprang sedan sista och tappade ner några platser till 36:e plats. Var inte helt nöjd med min insats, men jag visste inte riktigt hur fort jag kunde springa eftersom jag sprang en 9 km lång bana, som inte är vad jag brukar ränna på vanliga tävlingar. Men

vi var nöjda och ville nu hem. Men eftersom funktionärerna hade ordnat det så smidigt med bussning ut till tävlingen var det en 100 m. lång kö av folk som stod och väntade på bussar, de bussarna som gick kom med 15 minuters mellanrum. Så vi fixade snabbt fram telefonen, ringde express till Anders och Kristin som satt i bilen långt borta, och snart var vi på väg hem igen. Denna resa utan stopp på godisflyget, och utan telefonsamtal, eller vad vet vi om det, vi sov ju.... Tack till Mr. Boman som kunde berätta allt för oss om vad turbo är på en bil!

Josefine

Bra insats av Kristin under uppdraget i Danmark.

KAMPENS UTSÄNDE I FRANKRIKE

Det blev en hemsk och tragisk upplevelse vi fick genomlida när vi påbörjat vårt läger i södra Frankrike. Det är inte lätt att skriva om en sådan sak. Ni har säkert alla hört om det tragiska som hände, det har varit väldigt omskrivet i såväl Aftonbladet och självklart i Skogssport.

En av oss, Gustav. En av eleverna på orienteringsgymnasiet, som skulle liksom mig och Frida ta studenten i vår, fick springa sitt sista träningspass, springa sina sista steg nere i Frankrikes öppna landskap. Det var en oviss tid för oss elever och tränare medan vi gick och väntade på besked om vad som hänt. När någon sådant här händer, är det bra att man har varandra. Vissa undrade om det verkligen var rätt att vi fortsatte lägret, när detta hemska hade inträffat. Vi var tveksamma även vi, men det var vad familjen önskade, och det var väldigt bra. Tillsammans var vi mycket starkare och vi omslöts i en bubbla där nere. Allting var så överkligt. Vi genomförde lägret, det var fina pass. Vi fick uppleva en terräng som var i mitt tycke sagolik. Men vi hade ju aldrig tankarna riktigt fokuserade och kunde inte ta in all bra träning som fanns där. Terrängen i Frankrike var öppen, man såg väldigt långt och kunde läsa in sig på höjder långt borta, det var som att springa på en äng, fast i stället för att kunna löpa på hela tiden fick man kryssa mellan taggbuskar och snår. Allt var med på kartan, en riktig drömkarta för oss fin-

orienterare ute på ostkusten.

När vi kom hem sprack vår bubbla och vi fick möta vårt vanliga liv, ett liv där vi nu hade fått ett stort tomrum. Tomrummet kommer att finnas kvar länge, jag och många med mig, kan ännu inte förstå det som hänt, det är ofattbart. Men denna Frankrikeresa och Gustav, kommer vi alla att alltid bära med oss.

Josefine

UNGDOMSTRÄNING A´LA 2006

Vi har ett nytt koncept i år.

Vi samarbetar mera med OL-kommittén än tidigare år.

Vi satsar på ren orienteringskurs från stugan varje tisdag. Färgerna grönt till gult.

Vi bildar en "tävlingssgrupp, TG" som består av de ungdomar som varit med ett tag.

Vi stöttar TG med coacher som har till uppgift att just stötta, skugga och skoja med kidsen.

Vi kommer kanske att använda just DIG som coach? Många har sagt OK, KUL.

Vi vill att TG satsar mer på torsdagar för ol-träning.

Vi ber att alla grupper (utom grön) tycker till om sin träning och sina mål.

Vi gör individuella uppföljningar på alla grupper utom gröna gruppen.

Vi har fått Marie Larsson som ny ledare, välkommen.

Vi har tappat Eva L och Mariann i kommittén men kanske kan de hjälpa till lite ändå.

Vi satsar lite extra på Team Sportia Cup i år.

Vi genomför en information mot speciellt föräldrarna.

Är en som..

Vill vara detta.

Vill ha 2-3 ungdomar som ser sin coach som en god förebild.

Vill ta kontakt med sin "adept" och fråga om läget...

Vill fungera som en skugga på minst två träningar under våren per ungdom.

Vill ta kontakt ute på tävlingar och kolla formen och vägvalen.

Vill reflektera över hinder och möjligheter för sin kille eller tjej att gå vidare inom ol-sporten.

Vill **DU** vara med?

Vi i ungdomskommittén tar gärna emot allt från synpunkter till hjälp.

Agneta K, Marie L, AnnaLi J, Stina L, Jonas B och Stefan O

KONFERENS RONNEBY BRUNN 21-22 JANUARI 2006

Många var vi som undrade om det verkligen skulle bli någon resa till Ronneby.

Det snöade hela natten till lördag och det var avresa från IP klockan 7.30 på morgonen..... Detta innebar problem för många Viljaner.

Agneta och Anna Li i Dragskär var ute i god tid och stod och väntade längs E 22:an, där de skulle "hoppa på bussen". Efter lååång väntan fick de till slut besked om att bussen var 30 minuter sen men det dröjde ännu längre innan den kom.

Göran G kan vara tacksam att bussen var försenad, annars hade inte han och Gun varit med i Ronneby. Han körde fast utanför sin garageuppfart och bilen hängde i luften. Göran skottade för brinnande livet och kvar i bilen satt Gun och skrek:

–Göran, nu måste vi åka för bussen går.....

Eva Lord fastnade i snön 100 m från hemmet, hoppade in hos grannen och lånade en snöskyffel, kom till IP en kvart för sent som egentligen var en kvart för tidigt!

Stefan C hade en opålitlig bil som inte startade, men som tur var kunde han lifta med Marie och Sven som skulle

lämna Elisabet hos mormor och morfar - grannar till Stefan. Väl framme vid IP var det kallt att stå ute och vänta så Stefan uppmanade sina klubbkompisar att sätta sig i div. bilar och värma upp sig. Själv gick han in i en bil som han trodde tillhörde Viljan. Mannen som satt i bilen var okänd så Stefan frågade:

- Vem är du?

Det visade sig vara en man som skulle till Växjö och spela boule...Stefan i ett nötskal eller?

Våge och jag följde vårt tidsschema med lämning av flickorna hos mormor och morfar i Fliseryd och framme vid Kronmunken i Mönsterås kl. 7.50, där bussen skulle hämta upp oss och Ålems OK:s deltagare kl. 8. Efter en stunds orolig väntan fick vi reda på att bussen var försenad så vi satte oss i VÅR bil och väntade. Skaffa mobil tyckte alla när vi gick på bussen och klagade på att vi fått vänta och inte fått veta något..

Resan ner mot Ronneby gick sakta men säkert framåt. Britta hade med sig några roliga "Knep och Knåp-uppgifter" som

vi försökte lösa. Längst bak i bussen satt bröderna Rindstig och kved – båda hade ”glömt” ta med sig kaffe så det blev kris. Bussen var framme kl. 11 så Rindstigs 9-kaffe rök ju all världens väg...

Första grupparbetet gick ut på att lista det som var ”BRA MED VILJAN”. I topp på mångas listor kom Skidspåren, Gympan, Tipspromenaderna, Hemsidan, Soppan och Jan-Erik.

Efter god lunch fick vi sedan höra vad Ronneby OK sysslar med i sitt klubbarbete. Ann-Christin Nero, ungdomsledare i ROK, gav oss många tips och idéer som vi kan vidareutveckla i Viljan.

Spinning, löprunda/snöpuls, simning och bubbelbad var några förberedelser inför lördagskvällens middag och dans. Många trevliga händelser fick oss att skratta stora delar av kvällen:

- Stina erkände att hon inte bott på hotell så många gånger i sitt liv...Hon hade packat ner lakan.

- Sven chockade juniortjejerna med att gå byxlös i korridoren mellan rum 143 och 144. ”Mina byxor är i press därinne hos Våge”, löd förklaringen. Tyvärr hann ingen av tjejerna att ta något foto, varken med kamera eller telefon.

- Marie satt i allvarligt samtal med Uffe i ÅOK och förklarade hur mycket klubben kunde tjäna på att sälja **höbalar**. (Hon menade förstås julkärvar men Uffe har nog redan beställt balarna tror vi..??)

- Viljans egna **SUPERNANNYS**

(Agneta, Britta och Eva L) var hela tiden beredda att rycka in. Så vitt jag vet var det bara ett litet ”Viljanbarn” med på resan, Lukas Bergfors ½ år, men så fort han gnydde kom en Nanny och avlastade Åsa så hon fick äta upp sin mat i lugn och ro... De kommer att få mer att göra på tisdagarna när alla familjer tar med sina 2-3 barn dit och alla mammor och pappor ger sig ut för att träna. Börjar ”Nannyschemat” nästa tisdag, eller hur sa vi?

- Själv lyckades jag stå och banka på dörr nummer 244 istället för 144...på fel våning helt enkelt.. Det var inte Våge som öppnade utan en annan kille. OJ! Typiskt nog var det en av Oskarshamns ditresta politiker som såg händelsen och snabbt sprang upp till receptionen och varnade Våge. Aldrig får man göra något hemligt.

Otroligt lyxig och god middag med oxfilé och potatisgratäng och mycket dans med bugg och foxtrot gjorde kvällen väldigt lyckad. Lisa och John hade också övat in en avancerad dans de körde på dansgolvet och vi var mycket imponerade av deras koreografi. Alla hade sina rum lååångt, lååångt borta och fick gå i de lååånga korridorerna fram och tillbaka. Alla utom Britta och Stefan som vi andra var avundssjuka på. De bodde väldigt nära receptionen och därmed också väldigt nära nattklubben som var öppen till klockan tre på natten...På morgonen var ingen längre avundssjuk på Britta och Stefan, när vi såg hur mycket de hade sovit på natten!

På söndagen jobbade vi mer i våra

grupper och kom fram till några saker som klubben var mindre bra på, t.ex. Svvara på mail, Laguttagningar och Föryngra på vissa ansvarsposter. Vi fick också önska oss saker och de två viktigaste saker jag kan komma ihåg att vi önskade oss var en stor kaffetank (jag satt med i Våges grupp) och en skylt som visar vägen till Viljans utedass.

Vi hann också med en kort promenad i Brunnsparken i strålande vinterväder. Vår lilla grupp letade febrilt efter en häststaty vi namn Bäckahästen. Håkan var den drivande och frågade människor vi mötte var hästen kunde vara, men vi lyckades inte hitta den. Sven hittade den sedan på Internet som tur var, så vi fick se hästkraken! Senare fick vi höra av f.d Ronnebyborna Mariann och Stefan att

hästen brukade tas in vintertid....Nåja! Det var skönt att promenera i alla fall.

Ulrika Ringström från SISU informerade om hur vi kan få bidrag för alla insatser vi gör i klubben. Britta är duktig på det här, hör med henne om du vill veta mer. Efter god lunch styrde vi bussen mot Oskarshamn och hemresan blev nästan hälften så lång som ditresan. Jag tror inte det var många som slapp skotta när de kom hem, OJ va mycket snö det hade kommit!

TACK för en trevlig resa med mycket tänkvärt att ta med sig i det fortsatta klubbarbetet. Vi ses väl nästa år igen?

Maria

ÅHUS

Måste medge att det var med blandade känslor vi den 3/3 gav oss iväg till Åhus på den traditionella vårupptakten. Snö både på backen och i riklig mängd i luften på vägen ner gjorde väl att vi var sådär lagom sugna. Kanske det hade varit bättre att åka Vasaloppet.

Men sedan är det ju ändå något speciellt med orientering. Hur vädret än är så är det kul att tävla om det var länge sedan sist. Och det var det ju.

Vi som åkte var Annika, jag och Anna-Li och fem från Ålem (Emmeli och Håkan Ekström, Anna och Lars Johansson och Leif Nyström) i ena bussen och i den andra Hasse, David S, David Å, Anton L, John och Johan Runesson från Vivill. Markus Enberg åkte med Linköping.

Det var lite kul förresten. Markus anmälde sig för att Anna-Li skulle med. Men sedan blev Anna-Li sjuk och meddelade (mig och Markus) att hon inte skulle med. Sedan frisknade hon ändå till så pass så att hon kunde följa med, men det talade hon inte om för Markus. Tur att inte han ångrade sig och stannade hemma...

Efter en rätt jobbig nedfart med snöfall, halka och olyckor (som vi dock inte var inblandade i, men vi fick stå i kö länge innan det gick att komma förbi olycksplatsen) kom vi ner ca 19.30. Det visade sig att de flesta av oss som skulle springa natten startade först, d.v.s. 20.00. Inte mycket tid att vinka på således (varför vi nu skulle göra det...). Men vi hann få på oss grejerna och gå på toa innan det var dags.

Anna-Li och Markus.

Som vanligt var det gemensam start klassvis. Men nytt för i år var att det inte var någon varvning för de flesta utan gemensam slinga två kontroller och sedan två slingor som utgick därifrån, där det var gafflat och sedan några gemensamma kontroller på slutet. Jag hängde med bra till ettan men tog sedan ett helt eget vägval till tvåan, nämligen rakt på, vilket inte var så smart med tanke på snön.

Annika på stranden.

Fick ändå klart för mig att jag låg tvåa på min gaffling fram till sista kontrollen på slinga ett (där han som låg före mig körde rakt på och jag sprang runt och kom före honom). Den andra slingan hade jag givetvis ingen koll på så i mål visste jag inte alls hur jag blivit. Men jag blev tvåa. En kille med annan gaffling var en minut före, visade det sig. En segrare fick vi i Öppen 2 genom David Svensson och ytterligare två andraplatser i samma klass genom Anton Lord och David Ådvall. Snön då? Jo det var mellan 5 och 15 cm gammal snö i terrängen. Större delen av banan var det 15 cm. Bara inom 50-100 m från havet var det ca 5 cm. Betydligt jobbigare att spåra än att springa i spår således. Den gemensamma starten gjorde att det ändå

var rättvisa förhållanden.

Vi bodde i Strandvillan ett stenkast från havet och en dryg km från nattens TC. På lördagen var det dags för kavle. Kallt på morgonen. Viljan var representerade i Propagandaklassen och HD16. Endast prop-laget gick runt. Marcus E, Hasse S och jag sprang in på en fjärdeplats vilket vi var rätt nöjda med. Propen var den största klassen med 38 startande lag. Speaker var ingen sämre än Per Forsberg, fast han pratade inte sådär jättemycket om prop-klassen av någon anledning. Danska Farum Tisvilde vann herrklassen och Skogsfalken damklassen.

På eftermiddagen tog några av oss en

promenad på stranden där det var riktigt skönt i solen trots någon minusgrad i skuggan.

På kvällen gemensam middag på Åhus Strand Hotell som drivs av bröderna Max och Mats Svensson. De som köpt boende-paket på hotellet och kommit bland de tre bästa på natten blev bjudna på skumpa vid en särskild ceremoni efter middagen. Tyvärr var det ju ingen av oss som bodde på hotellet så det gick vi miste om.

Söndagsmorgonen var om möjligt ännu kallare. Men skam den som ger sig. Vi sprang igen trots alternativet att stanna på Strandvillan och titta på Vasaloppet. Nåja, starten hann vi se innan vi åkte och sedan kunde vi ganska ofta höra radiospeakerljudet genom högtalarna på TC. Söndagen var den enda dagen med individuell start, vilket gjorde att det var en viss fördel att starta sent. Tävlingen gick dock i samma område som stafetten dagen innan så det fanns en

hel del spår även för de som startade tidigt. Det svåra var att hitta rätt spår. Små stigar och spår såg likadana ut. Men för mig och de andra som startade sent gick det inte att missa en kontroll "inne i ringen" för där såg man spåren. Inga segrar fick vi denna dag men ganska många bland det tio bästa: Anna-Li kom 4:a i D18 och slog därmed Emelie från Ålem som kom 5:a. Annika kom 6:a i D55. I H55 kom Hasse 7:a och Leif Nyström Ålem 9:a. Självt kom jag tvåa igen.

I skolan som vi duschade i fanns också ett fik där de som startade tidigare än jag hann se slutet på Vasaloppet. Svensk seger där genom Daniel Thynell. Betydligt bättre väder på hemresan gjorde att vi kom hem nöjda och glada på söndagskvällen. Trevligt också att samåka med Ålem så vi lärde känna dem lite bättre.

Knut

Ungdomarna.

VÄRLDSNYHET!

KAMPEN ÄR FÖRST ATT PRESENTERA DET NYA:

SOKtokO

	9			6	1	
		8	9			3
2			7			9
7			2	1	3	4
			3			
	3	2	4	9		1
	2			8		7
5				2	8	
		9	3			5

Du startar vid startpunkt, passerar kontrollerna (skuggad ruta) i Nummerordning och går i mål. Problemet består av att klura ut rätt nummer på resp. kontroll samt att mäta banlängden rätt. Kartskala är 1:10 000. All mätning sker från mitten av resp symbol.

Rätt lösning i form av banlängden i meter skickas till redaktören.
Rätt lösning belönas med ett års fri prenumeration på Kampen samt hedersomnämmande i nästa nummer. Lycka till!